

VI. ZARZĄDZANIE, SIANIE I ZBIERANIE

1. Wersety kluczowe

2Kor 9,6-15; Łk 19,11-27; Dz 20,35; 1Kor 4,1-2; Łk 12,42-48; J 12,24; Mt 25,14-46; Dz 4,32-35

2. Co to jest zarządzanie?

Zarządca jest osobą, której powierzono własność innej osoby. Jako uczniowie Jezusa, musimy pamiętać, że wszystko co mamy, pochodzi od Boga (Dz 17,25). On jest właścicielem i wybrał nas abyśmy byli Jego zarządcami (Mt 25,14). Dlatego powinniśmy być nimi we wszystkim. Jest to zarówno przywilejem jak i odpowiedzialnością, ponieważ Bóg nas rozliczy z tego, jak postępowaliśmy z tym, co nam powierzył (Rz 14,12; 1Kor 4,2). Od dobrego zarządcy oczekuje się, że będzie wierny i oddany swojemu panu (Łk 16,12), i będzie dobrze zarządzał własnością swojego pana. To oznacza, że zarządca musi zawsze działać na korzyść właściciela (Mt 25,14-30).

3. Pięć dziedzin zarządzania

A. Nasze finanse

a) Bóg zamierza poprzez nasze finanse:

- ◆ demonstrować swoją moc i potwierdzić swoją miłość oraz troskę o nas (Mt 6,32-34)
- ◆ błogosławić swoje dzieci
- ◆ zjednoczyć chrześcijan w głębszej troskliwej społeczności (2Kor 8,14-15)
- ◆ potwierdzić swoje kierownictwo i prowadzenie albo przez niedostatek albo przez obfitość finansową
- ◆ obdarzyć nas obfitym chrześcijańskim życiem, wcześniej jednak musimy dostrzec zależność pomiędzy daniem a braniem (Łk 6,38; 2Kor 9,6).

b) Dlaczego powinniśmy dawać?

- ◆ ponieważ tak naucza Biblia (Ml 3,7-12)
- ◆ ponieważ Chrystus tak nakazał (Łk 6,38)
- ◆ ponieważ kochamy Boga i dawanie jest sposobem wyrażenia naszej miłości do Niego (1Kor 13,4)

- ◆ ponieważ według Jezusa bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać (Dz 20,35)
- ◆ ponieważ nasze serce i zaangażowanie będzie tam, gdzie są nasze skarby (Mt 6,19-21)
- ◆ ponieważ wszystko, co zainwestujemy w Boże Królestwo, będzie trwało wiecznie (1Tm 6,17-19)
- ◆ ponieważ Chrystus oddał samego siebie w ofierze za nas (2Kor 8,9)
- ◆ ponieważ dawanie jest łaską u Boga (2 Kor 8,1-5)
- ◆ ponieważ dawanie wyzwala obdarowywanie przez Boga (Prz 11,24-25); Prz 19,17)
- ◆ ponieważ wszystko, co mamy zyskaliśmy dzięki zdrowiu i sile danej nam przez Boga (5Moj 16,10)
- ◆ ponieważ Bóg chce posiać nasze pieniądze jako nasienie w swojej pracy, jako krok wiary, tak abyśmy oglądali wzrost dany przez Niego (2Kor 9,6-13)
- ◆ ponieważ chcemy dawać hojnie proporcjonalnie do błogosławieństwa, którym Bóg nas obdarzył (5Moj 16,10)

„Istnieją trzy rodzaje dawców: krzemień, gąbka i ul. Aby uzyskać coś z krzemienia, musisz go rozbić; aby dostać wodę z gąbki musisz ją wycisnąć ; lecz ul po prostu opływa słodyczą. Niektórzy ludzie są tak zatwardziali jak krzemień; inni jak gąbka, podatni na naciski; podczas gdy pozostali dają bez proszenia ich o to.” James Duff

Powinniśmy dawać Bogu:

- ◆ ochotnie (1Krn 29,3.5.9)
- ◆ ofiarnie (Łk 21,1-4)
- ◆ radośnie (2Kor 9,7)
- ◆ posłusznie (2Kor 9,13)
- ◆ hojnie i szczerze (2 Kor 9,7)
- ◆ proporcjonalnie i regularnie (1Kor 16,2)
- ◆ obficie (2Kor 8,2)

c) Dziesięcina

Dziesięcina jest dawaniem Bogu dziesiątej części tego, co otrzymujemy. Nie jest ona jakąś darowizną dla Boga, lecz zaledwie uznaniem tego, że On jest właścicielem naszego życia.

Dziesięcina należy do Pana (3Moj 27,30-34). Wszystko na tej ziemi należy do Boga, On zaś dał nam prawo do zarządzania 90% tego. Jednakże nadal pozostaje 10%, które należy do Pana (Mt 22,21). Nowy Testament przedstawia dawanie nie tylko w kategoriach 10% naszego dochodu, gdyż te raczej uznajemy jako należące do Boga. Dając powinniśmy to czynić w świetle ofiarnego przykładu Jezusa, a to kosztowało!

„Komu wiele dano od tego wiele będzie się żądać, a komu wiele powierzono, od tego więcej będzie się wymagać” (Łk 12,48).

Dziesięciny istniały przed zakonem. Pierwsza dziesięcina była złożona Melchisedekowi, kapłanowi Boga Najwyższego przez Abrahama, ojca naszej wiary (1Moj 14,18-20). Dla ucznia Jezusa, dziesięciny są bezpośrednim sposobem uznania kapłańskiej służby Pana Jezusa (który jest kapłanem według porządku Melchisedeka - Hbr 7,1-28). Nieśkładnie dziesięciny jest okradaniem Boga i pozbawianiem się wielkiego błogosławieństwa od Niego (Ml 3,8-12; Prz 3,9-10)

W Starym Testamencie, dziesięciny wspierały Lewitów, pokolenie nie posiadające własnej ziemi, które pełniło służbę w świątyni. Dzisiaj dziesięciny przeznaczone są głównie na wsparcie tych, którzy są w służbie w pełnym wymiarze czasu (4Moj 18,21-24), na utrzymanie kościoła i na inne potrzeby.

Dodatkowo, poza regularnym daniem (takim jak dziesięciny), mamy możliwość i przywilej składania dobrowolnych ofiar dla Pana (2Kor 8,1-15). Mogą być one przeznaczone na jakiś specjalny cel, na służbę Pańską lub inne potrzeby w ciele Chrystusowym (wdowy, sieroty itp.) lub szersze potrzeby w świecie (głód itp.)

„Pierwszego dnia w tygodniu niech każdy z was odkłada u siebie i przechowuje to, co może zaoszczędzić...” (1Kor 16,2).

Zapamiętajmy:

„Kto sieje skąpo, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie” (2Kor 9,6).

B. Nasz czas

Czas jest cenną rzeczą, ponieważ nie mamy go zbyt wiele i nie możemy go odzyskać. Powinniśmy tak spędzać czas, by przynieść chwałę Bogu (1Kor 10,31). Dlatego musimy planować nasz czas i mądrze nim dysponować.

C. Nasze ciała

Powinniśmy składać nasze ciała jako żywą ofiarę, świętą i przyjemną Bogu, gdyż taka powinna być nasza duchowa służba (Rz 12,1). My jesteśmy świątynią Ducha Świętego (1Kor 3,16; 1Kor 6,19-20), tak więc nie powinniśmy oddawać naszego ciała grzechowi, lecz ofiarować je całkowicie Bogu, aby On je używał tak jak pragnie (Rz 6,13). Bóg pragnie również, abyśmy żyli w taki sposób by utrzymać nasze ciała w zdrowiu (Mk 6,31). To oznacza, że nie powinniśmy rujnować naszego zdrowia takimi rzeczami jak zmartwienia, przejadanie się czy palenie papierosów. Nie możemy jednak z pielęgnacji i ćwiczenia naszego ciała uczynić sobie „bałwana” (1Tm 4,8).

D. Nasz dobytek

Wszystko co posiadamy, zawdzięczamy Bogu, a więc nasze doczesne bogactwa i dobytek powinny służyć na chwałę Bogu oraz przyczyniać się

do rozwoju Jego Królestwa. Właściwie, Jezus zachęca nas, aby używać naszych ziemskich bogactw, by zdobywać przyjaciół dla Boga (Łk 16,1-13). Nasz dom w szczególności powinien być miejscem oddanym Bogu, gdzie inni znajdują gościnność i pomoc.

E. Nasze naturalne i duchowe dary

Nasze dary otrzymaliśmy od Boga są nam darowane przez Boga, abyśmy mogli w pełni służyć Jemu, Kościołowi i innym ludziom. Powinniśmy być dobrymi zarządcami naszych duchowych darów i naturalnych talentów, używając ich pod kierownictwem Boga, aby przynieść Mu chwałę i przyczynić się do rozwoju Jego Królestwa.

4. Sianie i zbieranie

Jezus powiedział:

„Dawajcie, a będzie wam dane; miarę dobrą, natłoczoną, potrzesioną i przepelnioną dadzą w zanadrze wasze; albowiem jakim sądem sędzicie, takim was osądzą, i jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzą” (Łk 6,38).

Ten werset pojawia się w kontekście przebaczenia, lecz ta zasada jest powszechnie stosowana w Królestwie Bożym. Wiara nie polega tylko na braniu od Boga. Prawdą jest, że Nowy Testament jest pełen obietnic Bożych, które zachęcają nas, abyśmy wierzyli, że On da nam wszystko czego potrzebujemy do wykonania Jego woli. Jezus mówił często o możliwości proszenia Ojca w celu przyjęcia dobrych rzeczy, które On chce nam dać (Łk 11,9-13). Jesteśmy zachęceni do tego, aby przyjść i poprosić Boga o wszystko czego potrzebujemy. On jest dobrym Ojcem i wie jak dawać dobre dary dzieciom swoim. Lecz to nie wszystko, Bóg jest zainteresowany również naszymi motywacjami. Nie powinniśmy ograniczać się do proszenia Ojca w celu dogadzania sobie lub spełniania własnych pragnień (Jk 4,2-3).

a) Sianie dla Boga

Wiara opiera się na Bożej zasadzie siania i zbierania.

Zapamiętajmy to: *„Kto skąpo siewe, skąpo też żąć będzie, a kto siewe obficie, obficie też żąć będzie”* (2Kor 9,6).

Bóg nie tylko zwraca uwagę na sumę pieniędzy, lub cokolwiek innego co dajemy. On patrzy na szczerłość serca (Mk 12,41-44).

„Każdy tak jak sobie postanowił w sercu, nie z żalem albo z przymusu; gdyż ochotnego dawcę Bóg miłuje” (2Kor 9,7).

Jeśli siewiesz dla Boga, to będziesz też zbierał dla Niego. Bożym zamiarem jest, aby błogosławić wszystkich, którzy siewą dla Niego.

b) Zasady naturalne i duchowe

Bóg ustanowił pewne prawa natury. Żaden rolnik przy zdrowych zmysłach nie usiadzie i nie będzie się przyglądał ziarnu w stodole. To nie przyniosłoby mu żadnej korzyści, gdyby tylko siedział i myślał o tym jak mało posiada. To co powinien zrobić, to zaorać i zabronować pole. Następnie

powinien zasiać ziarno we właściwej porze. Kiedy to wszystko zrobi, wtedy może się spodziewać obfitego plonu. Właśnie w taki sposób Bóg zawsze działa. Jest to sedno krzyża Golgoty. Jezus wiedział o tym, mówiąc:

„Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę powiadam wam, jeśli ziarno pszeniczne, które spadło do ziemi, nie obumrze, pojedynczym ziarnem zostaje; lecz jeśli obumrze, obfity owoc wydaje”
(J 12,23-24).

c) **Obfitość stołu Bożego**

Mężowie wiary sieją dla Boga. Jeśli Bóg mówi, aby posiać pieniądze, czas, wysiłek a nawet życie, po prostu to czynią. Oni wierzą w obietnicę Ojca, że On zwróci im stokrotnie (Mt 19,29), chociaż nie to jest ich motywacją. Są zainteresowani Bożym Królestwem i chcą być ubogaceni tym Królestwem.

„Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,33).

„Boska Jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę” (2P 1,3).

d) **Z Bogiem nie stracisz**

Jim Elliott, misjonarz w Ekwadorze, który poniósł męczeńską śmierć za wiarę, napisał:

„Nie jest głupcem ten, kto daje to, czego nie może zatrzymać, aby zyskać to, czego nie może stracić”.

Bóg nigdy nie marnuje swojego słowa i obietnic - wszystko, co dla niego siejemy jest wielkim zyskiem. Jezus powiedział:

„Bo kto by chciał życie swoje zachować, utraci je, a kto by utracił życie swoje dla mnie, odnajdzie je” (Mt 16,25).

e) **Stosuj to w życiu**

Szatan okrada nas z bogactwa niebios przez samolubstwo, uzalanie się nad sobą i chciwość. Kościół powinien być najpotężniejszą mocą na ziemi, aby wyzwalać bogactwa wiary. Zamiast tego podąża za tym światem ze swoimi funduszami inwestycyjnymi i świeckim podejściem do spraw finansowych. Nic dziwnego, że Bóg nie może tego błogosławić, ponieważ On może błogosławić tylko tych, którzy chodzą drogą wiary.

Bóg często wynagradza błogosławieństwem, które dotyczy dziedziny innej służby, niż tej, którą „zasialiśmy”, lecz nigdy nie odplaca mniej. Jezus powiedział, że bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać anieli brać (Dz 20,35). Powinniśmy przyjmować, aby móc dawać ponownie.

„A ten, który daje ziarno siewcy i chleb na pokarm, da i pomnoży zasiew wasz, i przysporzy owoców sprawiedliwości waszej. A tak ubogaceni we wszystko będziecie mogli okazywać wszelką szczodroblivość, która za naszym przyczynieniem pobudza do dziękczynienia Bogu” (2 Kor 9,10-11).

5. Pytania i punkty do dyskusji

- a) Kiedy masz potrzebę, czy szukasz pomocy u ludzi, czy w wiecznym źródle niebiańskiego zaopatrzenia? Gdy masz potrzebę komu o tym mówisz?
- b) Czy Bóg zawsze odpowiada na nasze dawanie? (Łk 6,38; 2Kor 9,6)
- c) „Jak odplacę Panu za Jego wszystkie dobrodziejstwa dla mnie?” (Ps 116,12) (Przedyskutuj)
- d) Co powinniśmy czynić jako uczniowie Chrystusa, kiedy nam się powodzi lub jesteśmy bogaci? (1Tm 6,17-19)
- e) Jakie niebezpieczeństwo niesie z sobą bogactwo? (Mt 6,21.24; Mk 4,19)
- f) Jeśli jesteśmy biedni, jaka jest nasza nadzieja? (Jk 2,5)
- g) Jaka powinna być nasza postawa bez względu na sytuację? (Flp 4,11-13)
- h) Jakie są nagrody za dobre zarządzanie? (Łk 16,10-12); Mt 25,20-23, 31-40)
- i) Przeczytaj fragment z Ewangelii Mateusza 13,1-23 i omów go w świetle zasad siania i zbierania.
- j) Przedyskutuj w jaki sposób posiałeś ziarno dla Boga z którego zebrałeś plon!

6. Podsumowanie i zastosowanie

- a) Jako uczniom Jezusa, powierzono nam Bożą własność do zarządzania.
- b) Powinniśmy dobrze zarządzać naszymi finansami, czasem, darami, ciałami i tym, co posiadamy.
- c) Jako uczniowie Jezusa, powinniśmy oddawać dziesięcinę i oprócz tego składać inne ofiary Bogu. Wszystko co posiadamy i tak należy do Pana.
- d) Jeśli Jezus jest rzeczywiście naszym Panem, powinniśmy żyć w posłuszeństwie wobec Niego. To oznacza, że dajemy, kiedy On nam mówi, w ilości którą On wyznacza. Możemy dawać z radością, wiedząc, że gdy chodzimy w posłuszeństwie wobec naszego Pana i Zbawiciela, to On będzie zaspakajał wszystkie nasze potrzeby według bogactwa swego w chwale (Flp 4,19). Nie tylko to, ale On również chce zaspokoić pragnienia naszych serc (Ps 37,3-4).
- e) Nigdy nie dajemy Bogu zbyt wiele! Bóg pragnie aby Jego dzieciom powodziło się we wszystkim dobrze, łącznie z finansami, lecz aby móc zbierać, najpierw musimy zasiać. Sianie pieniędzy, lub czegokolwiek innego, na pracę Pańską, jest krokiem wiary, w wyniku którego będziemy zbierać odpowiednią nagrodę.